

Landschap Austiberg

Foto: B. Rooseboom en H. Ruwhof

W. Loode

Met Pasen naar Twente

Het traditionele Paaskamp wordt dit jaar gehouden op een terrein bij Lattrop, een ongeschonden eeuwenoude buurtschap met bolle essen als eilanden temidden van tot groene weilanden herschapen oude waterlopen van Dinkel en Gele Beek. Hoewel goede wijn geen krans behoeft is het, om cynici met argumenten als: „Wie gaat er nu zo vroeg in het jaar naar een zo excentrisch oord” de mond te snoeren, wellicht nuttig aan te geven welke rijke mogelijkheden er juist in het vroege voorjaar in Twente zijn.

Om niet meteen te ver te gaan: vlak achter het kampterrein ligt langs een helaas pas gekanaliseerde beek een moerasgebiedje, waar met wat geluk 's avonds met windstil weer het Blauwborstje te horen is, of waar de regelmaat van de soppende voetstappen plotseling verstoord wordt door het „gillen” van een Waterral. Een Bruine Kiekendief hoort hier zeker ook tot de mogelijkheden. Anders gaan we iets verder van huis naar het Volther- en Agelerbroek, nú nog in redelijke staat voor een moeras.

Aan de straatweg in Lattrop is het vorige voorjaar een Ortholaan gehoord. En om de vogelmensen nu maar meteen het volle pond te geven: een kwartier gaans zijn de Bergvennen, waar verleden jaar steeds een Roerdomp waargenomen werd. Terugtrekkende eendensoorten kiezen de vennen vaak als pleisterplaats. Vroegere kampverslagen maken steeds melding van een Wouw voor dit gebied. Voor plantenlieden is het te vroeg voor de Bergvennen. Waterlobelia en Oeverkruid (*Littorella uniflora*) zijn nog niet te zien, alleen IJslands mos (*Cetraria islandica*) is van alle jaargetijden. Zij moeten naar Brecklenkamp in de noordpunt van Twente, waar in houtwallen bij de gerestaureerde Havezathe, nu jeugdherberg Brecklenkamp, Bosanemonen bij duizenden bloeien, waar Muskuskruid kenners doet beseffen op heel oude bosgrond te staan en waar de ontdekking van Schedegeelster (*Gagea spatacea*) het enthousiasme ten top voert.

Het Springendal bij Ootmarsum moet bezocht worden voor de prachtige ongerepte brondalen. Door hoge heidevelden met statige Juniperissen kronkelen weidestroken met meanderende beekjes over helder grind. Als

de stroompjes steeds smaller worden, naderen we de bronnen, waar glanzend Goudveil (*Chrysosplenium oppositifolium*) in grote pollen tussen groene moskussens ligt. Stille zwervers ontdekken er misschien het droommeertje, door gevoelige handen gecreëerd weliswaar, maar te mooi nu om er luide mensensstemmen te kunnen verdragen. Meer de kant van Vasse op zal de Hazelbekke met de oude watermolen tussen zwaar hout de bezoekers doen vergeten, dat er ook een ander Twente is met karakterloze fabriekspijpen en te snel gegroeide steden.

Aan de Austiberg, even ten zuiden van Denekamp moet een afzonderlijke excursie gewijd worden. Nergens in Twente is de kruidlaag in bossen dichter en rijker dan hier: Bos- en Schedegeelster, Muskuskruid, Maagdepalm (*Vinca minor*), Rivins Viooltje, Bosanemoon en Speenkruid groeien en bloeien er door en over elkaar. Van de oosthelling van de „berg” af geeft

*Bosgeelster
op de
Austiberg*

*Foto:
B. Rooseboom
en
H. Ruwhof*

het uitzicht op Bentheim met zijn machtig oprijzende „Schloss” en het uitgestrekte „Wald” een voorproefje aan hen die daar een volgende dag naar toe gaan. Zij zullen er geen spijt van hebben: de floristen zullen slechts met moeite het Bentheimer Woud weer uit te krijgen zijn; de geologen kunnen hier naar hartelust fossielen verzamelen in de groeve bij de Istherberg om daarna op de zandsteenklippen te mijneren over lang vervlogen tijden en vogellieden zullen nergens de Middeneuropese kanarie mooier horen dan in de Slottuin.

Liefhebbers van levende folklore kunnen bij Lattrop genieten van hemelhoge Paasvuren met oude hymnen zingende boeren. Dat is intiemer, maar vraagt ook meer stille eerbied dan de tot kijkspel afgedaalde Paasmanifestaties in Denekamp en Ootmarsum.

Maar waarom nog verder uit te weiden over het „Dinkelland”. Dit Twente kan alleen persóónlijk beleefd worden door er te zijn!